

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กิตติพร ปัญญาบุญโผลด. (2540). รายงานการวิจัยรูปแบบของวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน:
กรณีตัวอย่างสำหรับครูประถมศึกษา. เชียงใหม่: ภาควิชาประเมินและวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2548). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคูและบุคลากรทางการศึกษา. ม.ป.ท.
จริยา สุจารีกุล และถัดดาวัลย์ กัณหาสุวรรณ. (2550). วิทยาศาสตร์ คือ กระบวนการสืบเสาะหา
ความรู้ = Science as Inquiry. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- จามรี สันจัญญศักดิ์. (2548). ผลการฝึกทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมของเล่นพื้นบ้านที่ประดิษฐ์จากพืช. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- แจ๊ค ฮาซซาร์ด. (2550). วิทยาศาสตร์คือกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ (จริยา สุจารีกุล, แปล).
กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊ค.
- เจลิยว ผดุงวงศ์. (2537). การเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาของเล่นวิทยาศาสตร์หลากหลายของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยการเล่นเกมทางวิทยาศาสตร์กับ
การสอนตามแนว สสวท. ปริญญาบัตรการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชนะวัฒน์ บุญนาค. (2548). การพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมที่เน้นแหล่งเรียนรู้ชุมชน.
ปริญญาบัตรการศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชาญชัย ยมคิษฐ์. (2548). เทคนิคและวิธีการสอนร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์หลักพิมพ์.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2547). ภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ทิสนา แคมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงจิต พูลลาภ. (2544). ภูมิปัญญาพื้นบ้านสืบสานสู่ความเป็นสากล ศักยภาพและสถานภาพของ
ภูมิปัญญาไทย เพื่อสืบสานการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
คณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- ธวัช ปุณโณทก. (2535). ภูมิปัญญาท้องถิ่น: กรณีศึกษาชุมชนแห่งหนึ่งในเขตภาคกลาง ตอนล่าง.
ปริญญาบัตรการศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2552). การวิจัยปฏิบัติการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). อุบลราชธานี: โรงพิมพ์ขงสวัสดิ์อินเตอร์กรุ๊ป.

น้อยทิพย์ ศัตรศาสตร์. (2541). ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะวิทยาศาสตร์ขั้นมูลฐานกับความสามารถในการแก้ปัญหาและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะวิทยาศาสตร์ขั้นมูลฐานกับผลสัมฤทธิ์วิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. ม.ป.ท.

เนตรชนก จันทร์สว่าง. (2548). การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เพิ่มเติม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยการสอดแทรกภูมิปัญญาท้องถิ่น. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาคุณูปบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

บัญชา ทรงธรรม. (2552). รายงานผลการพัฒนาทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสารจิตร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต 2. ม.ป.ท.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2537). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: บีแอนด์บี ปับลิชชิง.

ปรีชา นพคุณ. (2545). การพัฒนารูปแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ตามแนวการสร้างองค์ความรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. คุณูปนิพนธ์ศึกษาศาสตร์คุณูปบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ผ่องพรรณ ดริยมงคลกุล และสุภาพ ฉัตรภรณ์. (2549). การออกแบบการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พงษ์ประพันธ์ พงษ์โสภณ. (2548). สมรรถนะด้านวิทยาศาสตร์ของนักเรียนไทยในเวทีโลก: ข้อค้นพบจาก TIMSS. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พร้อมพรรณ อุดมสิน. (2544). การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

- พัชณี สุกใส. (2547). พฤติกรรมการสอนของครูตามแนวปฏิรูปการศึกษา: กรณีศึกษา โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตุ. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา นโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิมพันธ์ เดชะคุปต์. (2552). ความหมายของกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. วันที่ค้นข้อมูล 30 มกราคม 2554, เข้าถึงได้จาก <http://www2.udru.ac.th/~sci102/Data/Unit1/Unit1-4.htm>
- เพ็ญพักตร์ อุทิศ. (2547). การวิจัยเชิงคุณภาพ. วันที่ค้นข้อมูล 22 เมษายน 2553, เข้าถึงได้จาก http://www.Krirk.ac.th/faculty/communication_arts/trueexpert/@person/04/042/case/research04.html
- ไพรัช พลัฒพล. (2539). การวิเคราะห์เนื้อหาสิ่งแวดล้อมศึกษาในหนังสือพิมพ์รายวันจากเดือน มีนาคม 2537 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2538. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา พื้นฐานการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภพ เลหาไพบูลย์. (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์ บริษัทไทยวัฒนาพานิช จำกัด. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภาณุเดช หงษ์วงศ์. (2548). ทักษะสำหรับครูวิทยาศาสตร์. เชียงใหม่: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- มณีนภา ชุตินุตร. (2550). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร. ใน *สรุปผลการประชุมสัมมนา*. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ.
- มาลินี แซ่บัก. (2544). ผลการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นทางด้านวิทยาศาสตร์ประกอบการสอนวิชา วิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ เรื่องสีส้น สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. ปรียญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยาใจ พงษ์บริบูรณ์. (2537). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. ใน *เอกสารสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการรูปแบบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น: กรณีศึกษาชุมชนแห่งหนึ่งในเขตภาคกลางตอนล่าง. ปรียญานิพนธ์การศึกษา คุุญบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- โรงเรียนบ้านห้วยสัก (ประชานุฑล). (2548 ก). *แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ฉบับปี พ.ศ. 2540*. เชียงราย: โรงเรียนบ้านห้วยสัก (ประชานุฑล).

โรงเรียนบ้านห้วยสัก (ประชาชนกุล). (2548 ข). *มาตรฐานโรงเรียน*. เชียงราย: โรงเรียนบ้านห้วยสัก (ประชาชนกุล).

_____. (2550). *รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบ (พ.ศ. 2549 - 2553)*. เชียงราย: โรงเรียนบ้านห้วยสัก (ประชาชนกุล).

_____. (2551). *คู่มือตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา*. เชียงราย: โรงเรียนบ้านห้วยสัก (ประชาชนกุล).

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ลีลาภรณ์ นาคทรพรพ. (2538). ระบบการเรียนรู้ของชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน: กรณีศึกษาชุมชน อีสานใต้. *วารสารสุขโขทัยธรรมมาธิราช*, 8(2), 38-48.

วรยา เพชรประดับ. (2534). การศึกษาความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพของ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชุมพร สมุทรสาคร. *วารสารการวิจัยทางการศึกษา*, 24, 43-50.

วิไลทนา ภูมา. (2547). *ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำบ้านป่าสักหลวง ตำบลจันทวีใต้ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

วิจิตร ศรีสอ้าน. (2548). *ข่าวการศึกษา*. วันที่ค้นข้อมูล 20 ตุลาคม 2552, เข้าถึงได้จาก <http://www.siamruth.co.th/Education.asp> 25/10/2548

วิชา ทรวงแสง. (2538). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและวรรณกรรมไทยด้วย ภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยในวิทยาลัยครู*. วิทยานิพนธ์การศึกษา ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิชัย วงศ์ใหญ่. (2537). *กระบวนการทัศน์ใหม่การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคล*. กรุงเทพฯ: เอสอาร์พรินติ้ง.

วินุลย์ ลิ้มสุวรรณ. (2544). *มรดกวัฒนธรรมพื้นบ้าน*. กรุงเทพฯ: ภูมิปัญญา.

วีระชัย จิระชาติ. (2550). *ปฏิรูปการศึกษา*. วันที่ค้นข้อมูล 15 พฤศจิกายน 2552, เข้าถึงได้จาก <http://www.nidtep.go.th/plan/2552>

วารินทร์ บัวคำภา. (2550). *ความตระหนักในคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในวิชาฟิสิกส์ ว40201 โรงเรียนมัธยม วาริชภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 2*. น.ป.ท.

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2549). การวิจัยเพื่อพัฒนาการบริหารการศึกษา. สกลนคร: โรงพิมพ์สมศักดิ์
การพิมพ์.

ศิริพร มโนพิเชฐวัฒนา. (2547). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบ
บูรณาการที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ที่กระตือรือร้น เรื่อง ร่างกายมนุษย์.
ปริญญานิพนธ์การศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2546). คู่มือวัดผลประเมินผลวิทยาศาสตร์.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศรีเมืองการพิมพ์.

สมหวัง พิธิยานุวัตร. (2548, 25 มีนาคม). โรงเรียนในฝันผ่านการประเมินแค่ 56 %. คม ชัด ลึก, หน้า 22.

สีลาภรณ์ นาคทรรพ. (2538). ตัวชี้วัดสำหรับงานพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่น.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2550). รายงานการประเมินคุณภาพ
ภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบ 2 (2549-2553). กรุงเทพฯ:

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา.

สุนันท์ สังข์อ่อง. (2545). การพัฒนาสมรรถภาพครูวิทยาศาสตร์ในการสอนแบบสืบเสาะ. ม.ป.ท.

สุนีย์ คล้ายนิล. (2547). การรู้คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของนักเรียนวัยจบการศึกษาภาคบังคับ.

วารสารการศึกษาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี, 32(129), 9-18.

สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2539). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. วารสารการศึกษา, 2(2), 32.

สุภางค์ จันทวานิช. (2540). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนงา พรหมบุญ. (2541). การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพฯ:

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ.

สาลี งามศิริ. (2549). การประมวลองค์ความรู้ในทางวิทยาศาสตร์จากของเล่นพื้นบ้านจังหวัด
เชียงใหม่และเชียงราย. เชียงใหม่: รายงานการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.

เสรี พงศ์พิศ. (2536). ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มูลนิธิ
ภูมิปัญญา.

องอาจ นัยพัฒน์. (2551). การออกแบบการวิจัย: วิธีการเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพและผสมผสานวิธีการ.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมรทิพย์ อมราภิบาล. (2542). การใช้เทคนิคสนทนากลุ่มและระเบียบวิธีคิดในการประเมิน

ความต้องการของเด็กต่างชาติชาวพม่า. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อรรณณ ฌรงศ์สรศักดิ์. (2531). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 4(16), 172-178.
- อังกุล สมตะเนย์. (2535). สภาพและปัญหาการนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้พัฒนาหลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี. คุษณินพนธ์ครุศาสตรคุษณินบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกวิทย์ ฌ ฌกลาง. (2540). ภูมิปัญญาชาวบ้านสี่ภูมิภาค: วิถีชีวิตและกระบวนการเรียนรู้ของชาวบ้านไทย. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อุทุมพร ทองอุไทย ฌามรณน. (2527). การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Beattie, R. J. (1989). *A comparative study of a kodaly-based developmental music program and a traditional public school music program at the Kindergarten Level*. Master's thesis, Queen's University.
- Bruner, J. S. (1963). *The process of education*. New York: Harvard University Press.
- Corey, S. M. (1953). *Action research to improve school practices*. New York: Teachers College Press.
- Ebbutt, D. (1985). Educational action research: Some general concerns and specific quibbles. issues in educational research qualitative methods. In R. G. Burgess (Ed.), *Great Britain: Taylor & Francis (Printers) Ltd*.
- Gagne, R. M. (1977). *The conditions of learning and theory of instruction*. New York: Holt Rinehart and Winstin.
- Hall, D. C. (2007). *Scientific process skill*. n.p.
- Halsey, A. H. (1972). *Educational priority volume 1: EPA problems and policies*. London: HMSO.
- Hassard, J. (2004). *The art of teaching science*. New York: Oxford Univesity Press.
- Ho, B. T., & Toh, K. A. (2000). Impact of teachers knowledge and beliefs on classroom practices. In *A paper presented at the ERA-AME-AMIC joint conference 2000, Singapore*. n.p.
- Jacknicke, K. G. (1975). *The science process skill of the TAPA*. New York: Holt, Rinehart and Wingstone.